

former for råvarer og halvfabrikata, men derimod f. eks. ikke maskiner og lignende.

Det er en betingelse, at sælgeren ved køkets indgåelse havde grund til at tro, at det drejede sig om en erhvervsdrivendes køb til videresalg eller af materialer til brug i virksomhedens produktion. Efter § 7 er det kreditor, som har bevisbyrden for, at et køb ikke er omfattet af loven.

Til stk. 3.

Bestemmelsen, der svarer til § 37, stk. 5, i kreditkøbsudvalgets lovudkast, giver justitsministeren hjemmel til at undtage bestemte arter af løsøre fra lovens anvendelsesområde eller til at bestemme, at loven kun med visse afvigelser skal finde anvendelse. Der tænkes herved især på sådanne arter af løsøre som f. eks. aktier og visse andre værdipapirer, elektricitet, vand, gas, varme og brændselsolie, som er karakteriseret dels ved, at de adskiller sig væsentligt fra, hvad man normalt forstår ved løsøre, dels ved at en række af dem sælges af hel- eller halloffentlige institutioner, jfr. betænkningen s. 111. Under høringen har bl. a. Danske Elværkers Forening og Kommunernes Landsforening anført, at løbende leverancer af elektricitet, vand, gas og fjernvarme helt bør undtages fra lovens anvendelsesområde.

Bestemmelsen giver endvidere justitsministeren mulighed for at fastsætte særordninger for køb, der er af en særlig beskaffenhed. Det er således muligt, at der vil opstå behov for en særlig regulering af oplysningspligten efter lovforslagets § 8 i relation til postordresalg, jfr. betænkningen s. 65 og s. 111. Bemyndigelsen kan endvidere tænkes anvendt på auktionskøb.

Til § 6

Bestemmelsen afløser § 39, stk. 1 og 2, i kreditkøbsudvalgets lovudkast. Efter § 6 kan loven ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for køberen i køb med ejendomsforbehold og i forbrugerkøb. Det betyder, at parterne i sådanne køb ikke kan aftale, at loven helt eller delvis ikke skal anvendes. Der er dog intet i vejen for, at køberen ved aftale tillægges beføjelser, som stiller ham bedre end lovens regler. Det forhold, at køberen i visse henseender tillægges sådanne beføjelser, bevirker imidlertid ikke, at han i andre henseender gyldigt kan indgå på kontraktvilkår, som er mindre fordelagtige end lovens regler. I andre køb, dvs. køb uden ejendomsforbehold mellem erhvervsdrivende, kan loven fraviges ved aftale. Om

begrundelsen for bestemmelsen henvises til pkt. 7. c. i de almindelige bemærkninger.

1. pkt. svarer for så vidt angår afbetalingskøb med ejendomsforbehold til den gældende afbetalingslovs § 17, stk. 1. Endvidere gælder bestemmelsen tillige – som foreslået af kreditkøbsudvalget – i alle køb, som er forbrugerkøb.

Reglen udelukker kun »forudgående aftale« til skade for køberen, dvs. aftaler, der er indgået forud for den situation, hvor adgangen for køberen til at gøre en rettighed efter loven gældende er indtrådt, jfr. betænkningen s. 116 (bemærkningerne til § 39, stk. 2).

2. pkt. indebærer, at parterne i køb uden ejendomsforbehold, som ikke er forbrugerkøb, kan fravige lovens bestemmelser. En eventuel aftale efter § 6, 2. pkt., kan indgås i forbindelse med købet eller senere. Indgås den på et tidspunkt, hvor køberen har misligholdt købet, vil der dog være særlig grund til at være opmærksom på, om aftalen efter de almindelige aftaleretlige regler er gyldig.

Det er kreditor, som har bevisbyrden for, at det er aftalt, at loven skal fraviges, jfr. § 7.

Til § 7

Bestemmelsen, der svarer til § 40 i kreditkøbsudvalgets lovudkast, indeholder en bevisbyrderegel, idet den bestemmer, at kreditor i forhold til køberen har bevisbyrden for, at et kreditkøb ikke er omfattet af loven og for, at et af loven omfattet køb ikke er et forbrugerkøb.

Om begrundelsen for bestemmelsen og betydningen af, at kreditor har bevisbyrden, henvises til betænkningen s. 117–118.

Bestemmelsen refererer sig til § 4, stk. 2 og 3, der definerer begrebet forbrugerkøb. Som nævnt i indledningen til bemærkningerne til § 4, stk. 2, er det for en række bestemmelser i lovforslaget af afgørende betydning, om der er tale om et forbrugerkøb. For så vidt angår forbrugerkøb svarer bevisbyrdereglen til dørsalgslovens § 1, stk. 3, rentelovens § 7, stk. 1, og købelovens § 4 a. Udover forbrugerkøb har bestemmelsen betydning dels for § 5, stk. 1 og 2, der fastsætter, i hvilket omfang kortvarige kreditter og erhvervsdrivendes kreditkøb er undtaget fra lovens område, dels for § 6, 2. pkt., om parternes adgang til i visse køb at fravige lovens bestemmelser. Reglen vil også have betydning ved eventuelle undtagelser fastsat efter § 5, stk. 3.

Bevisbyrdereglen finder ikke anvendelse på spørgsmålet, om der overhovedet er aftalt kredit,